

U PŘÍLEŽITOSTI PŘIPOMÍNKY STOROČÍ NANEBEVSTOUPENÍ 'ABDU'L-BAHÁA

Pocta od Světového domu spravedlnosti

Od okamžiku, kdy se ušlechtilý duch 'Abdu'l-Baháův vznesl do svého věčného domova, uplynulo již století. K Jeho narození došlo za úsvitu Hrdinského věku Víry a Jeho odchod oznamoval západ slunce jeho závěrečné epochy. Nelze si představit jasnější projev toho, jak ztělesňoval síly jednoty, než pohled na Jeho pohřeb, na němž se sešel ohromný dav truchlících všech vyznání této země, aby společně oplakali svou ztrátu. Za Jeho dní tolik přátel, již přijali Víru, vstřebávalo duch božského učení jednoduše tím, že Jej pozorovali; a i dnes, když si přejeme uvést své životy do souladu s tímto duchem, díváme se na příklad, který nám dal Mistr, Jehož slova a skutky odrážely oslnivé světlo, které zářilo z Bahá'u'lláhova Zjevení.

Jeho příklad je v každém ohledu ústředním bodem Bahá'í identity. Každý Bahá'í se k Němu může obrátit, aby lépe pochopil, jak šířit světlo Víry, a získal vzor, jež můžeme následovat, jak se snažíme probudit duchovní vnímavosti v lidech, které potkáváme. Jeho vlastní rada, že učitel musí být „plně zapálen“, aby jeho promluva mohla „mít vliv“, a přec se „musí zcela stáhnout a zmizet“, aby „mohl učit prostřednictvím melodie Shromáždění na výsostech“, je velice živě realizována v nesčíslných vyprávěních o duších, jež byly proměněny tím, že byly v 'Abdu'l-Baháově přítomnosti. Nesčetná ponaučení si můžeme odnést z toho, jak předkládal božská nařízení všem možným druhům lidí, neustále rozšiřuje kruh jednoty, aniž by dbal na jakékoli vnější rozdílnosti vzhledu, jazyka, zvyků či vyznání. Všestrannost Jeho lásky vytvořila společenství, které již i v té době mohlo plným právem tvrdit, že představuje průřez společnosti. Jeho láska oživovala, opečovávala, inspirovala; zaháněla odcizení a všechny vítala u hodovního stolu Páně. Všechna dnešní úsilí o budování společenství, všechny vzdělávací aktivity a všechny expanze s sebou nesou naději, že svými vlastními snahami předáváme projevy téže lásky, kterou On zahrnoval každou duši. Tyto snahy jsou tou nejlepším poctou, jakou Mu můžeme vzdát - v den tohoto storočí i každý následující den.

Vzdáváme Bahá'u'lláhovi díky za to, že nejenom že světu ve Svém učení dal standard čistoty, zbožnosti a bezúhonnosti, který se duše mohou navěky snažit dosáhnout, ale že mu též v Osobnosti Mistra dal bezchybný příklad, jak je možné život podle tohoto standardu žít. Jak je lidstvo sužováno jednou krizí za druhou, má společenství Největšího jména, které se nemůže vyhnout tomu, aby bylo těmto nepokojům vystaveno, tu výsadu, že má před sebou vzor 'Abdu'l-Baháa. Ani nebezpečí ani překážky Mu nezabránily ve plnění Jeho poslání, ať se věnoval potřebám doby současné nebo připravoval na budoucnost; a ani nepřátelství ani události světa Jej nesvedly z Jeho cesty. Vyrovnaný, sebejistý a rozhodný, nenechal se zneklidnit neúspěchy a vítal útrapy a protivenství na stezce Boží. Jak neúnavné byly útoky na Něj! Jak žalostné břímě musel nést! Připomínáme si svědectví Jeho vážené sestry, Nejsvětějšího listu, že „v temnotě noci byly z hlubin Jeho nitra slyšet palčivé vzdechy, a když nastal den, k obyvatelům říše na výsostech se vznášela podivuhodná hudba Jeho modliteb.“

Plynutí času nezmírnilo bázeň, s níž vnímáme „rolí a povahu Toho, Jenž nejen v Bahá'u'lláhově Zřízení, ale na celém poli náboženské historie splňuje tak jedinečnou funkci.“ A jak o Něm dále potvrdil Shoghi Effendi:

On je a vždy by měl být v první řadě považován za Střed a Osu Bahá'u'lláhovy neporovnatelné a vše zahrnující Smlouvy, za Jeho nejvznešenější dílo, neposkvrněné Zrcadlo Jeho světla, dokonalý Příklad Jeho učení, neomylného Vykladače Jeho Slova, ztělesnění každého Bahá'í ideálu, vtělení každé Bahá'í ctnosti, Nejmocnější větev vyrostlou z Pradávného kořene, Úd Zákona Božího, Bytost, „kolem níž krouží všechna jména“, Pramen jednoty lidstva, Zástavu Největšího míru, Měsíc Ústředního slunce tohoto nejsvětějšího Zřízení – což jsou výrazy a pojmenování, které vyplývají a nacházejí své opravdové, nejvyšší a nejpříhodnější vyjádření v zázračném jméně 'Abdu'l-Bahá. Navíc k těmto pojmenováním je „Tajemství Božím“ – což je výraz, kterým se Ho rozhodl označit Sám Bahá'u'lláh a který, i když nás v žádném případě neopravňuje přisoudit Mu postavení úřadu Proroka, naznačuje, jak v osobě 'Abdu'l-Baháa splývají a dokonale ladí neslučitelné charakteristiky lidské povahy a nadlidského poznání a dokonalosti.

Nejdražší spolupracovníci: povolali jsme vás sem, nejenom abyste vzdali poctu 'Abdu'l-Baháově památce a připomenuli si Jeho zkoušky a vítězství, ale též abyste spolu s námi znovu zasvětili sebe a společenství, která zastupujete, horlivé službě Věci, jíž On zasvětil veškerou Svou existenci. Při plnění posvátného úkolu, který na Něj uložil Požehnaná krása, dal 'Abdu'l-Bahá Bahá'í světu do opatrování dvě charty, které od té doby řídí jeho pokrok a rozvoj. Jednou byly Jeho Desky Božího plánu, jejichž prostřednictvím bylo Slovo Boží prohlášeno v každé zemi; druhou byla Jeho Poslední vůle, jež uvedla do pohybu proces ustavení Správního řádu. Nyní, na konci prvního století Formativního věku a na počátku nové řady celosvětových plánů, je zrychlující se pokrok Mistrova Božího plánu jasně vidět. A o organickém rozvíjení Správního řádu během posledních sto let svědčí existence obrovského spektra institucí a orgánů, od mezinárodní úrovně po místní, jež usměrňují ducha Víry a vedou a podporují úsilí celosvětového Bahá'í společenství. Smlouva, jíž byl 'Abdu'l-Bahá Středem, zůstává nedobytnou pevností. Radujeme se, jak Smlouva obrací každého věřícího směrem ke společnému poslání a udržuje dynamickou jednotu, která podporuje rozvoj neustále rostoucího společenství věrných.

Když přemítáme o Osobě Mistra, naprosto žasneme nad všeobjímající autoritou, jež doprovázela Jeho nevyčerpatelnou trpělivost a pochopení, nad pronikavostí Jeho moudrosti v každé situaci, nad nekonečnou jemností Jeho bytosti a nad Jeho bezmeznou láskou, kterou může pocítit každá neuzavřená duše. Leč pokaždé, když pocítíme pobídku vzdát hold Jeho nedostižným vlastnostem, zadrží nás vzpomínka, že On nikdy nevyhledával chválu ani světské uznání. A tak cítíme, že musíme dosvědčit: Milovaný všech našich srdcí, 'Abdu'l-Bahá, služebnost Ti byla vším – služebnost „naprostá, čistá a skutečná, pevně ustanovená, trvajících, zřejmá, výslovně zjevená a nepodléhající naprosto žádnému výkladu.“ Jakákoli slova, jež zbývají, si necháváme na slib věrnosti Tobě, na přísahu prosazovat Smlouvu, již jsi Ty „provola, bránil a obhájil“, na naše upřímné vyjádření oddanosti Tvému nadčasovému vedení a výkladu, Tvým horlivým naléhavým prosbám a nabádání. Týž slib se projevuje ve stálém, houževnatém vypětí sil Bahá'í světa splnit poslání, jež mu bylo v této době svěřeno. Když vidíme toto společenství, jak se snaží žít podle Tvého příkladu, připomínáme si tato Tvá slova:

Ó přátelé! Chvála budiž Bohu, že byla zástava Božské jednoty vztyčena ve všech zemích a melodie Království Abhá zní ze všech stran. Svatý Serafín Shromáždění na výsostech pozvedá v nejhlubším nitru srdce světa volání „Yá-Bahá'u'l-Abhá!“ a moc Slova Božího vdechuje pravý život do těla bytí.

Pročež se, ó vy, věrní přátelé, patří, abyste se všichni připojili k 'Abdu'l-Baháovi v obětavosti a ve službě Věci Boží a poddanosti Jeho božskému Prahu. Dostane-li se vám pomoci této svrchované štědrosti dosáhnout, celý svět se vbrzku stane příjemcem blysknavé záře Boží a vytoužená jednot lidstva bude odhalena ve vrcholné kráse a půvabu v nejhlubším nitru srdce světa. Toto je 'Abdu'l-Baháovo nejdražší přání! Toto je největší touhou těch, již jsou věrní! Nechť na vás spočívá Sláva sláv.